

19. april 2019

UPA2018/126

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at indføre en taksigelsesdag for naturen.**

(Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

Mimi Karlsen fra IA befaler, at vi skal indføre en taksigelsesdag for naturen.

Forslagsstilleren begrundet forslaget med, at vi grønlandere er meget taknemmelig for vor grønlandske mad, vort havs levende ressourcer, vor varme mad og alt det andet vi spiser, som vi er meget taknemmelige for, og det er jo rigtigt.

Vi er ét folk – vi grønlandere, der ligesom vore stammefrænder Inuitterne er yderst taknemmelige for vores mad. Hvor tit ynder vi ikke at prise vores grønlandskhed, når vi spiser grønlandsk proviant: hvor er det dejligt at være en grønlænder!

Som folk ynder vi, at være sammen, når vi spiser grønlandsk proviant er vi altid mange sammen om, at spise maden. Det er således igennem maden, at vi føler den stærke kollektivism og vi foretrækker, at spise grønlandsk proviant sammen med vore nærmeste, fordi det føles at smage bedre på den måde. Vi har et kæmpe sammenhold hvad det angår og vi værdsætter det højt. Sådan vil det altid være, simpelthen fordi det er rendyrket glæde at spise sammen, ikke mindst når vi spiser grønlandsk mad.

Forslagsstilleren begrundet sit forslag med, at vore fælles traditioner som folk, har en meget høj værdi for os og det er vi ikke uenige i, samtidig foreslår hun, at vi skal etablere en taknemmeligheds dag som er politisk bestemt.

Selvom det ikke lige fungerer på baggrund af en overordnet vedtaget politik, så er vi taknemmelige overfor naturen. Vi har ikke nødvendigvis brug for, at der skal politiske bestemmelser til for, at vi er taknemmelige overfor naturen, vi er allerede taknemmelige overfor naturen i forvejen. Naturen er vores forråds-kammer hvor vi henter vores mad, vi får det dejligste og mest friske mad fra naturen, samtidig foræres vi vores identitet som ét folk, og styrker os som et folk der danner et samfund.

Dette sker året rundt, hver eneste dag. Vi er som folk evigt taknemmelige for, de dejlige gaver som naturen forærer os. Selvom vi ikke lige har fangere i vores nærmeste omgangskreds, så er der nok til os alle, som vi kan deles om og som vi kan købe eller forære hinanden. I forbindelse med alle højtider, til kaffemik og på alle mærkedage, samles vi i taknemmelighed om naturens gaver og deler fællesskabets altfavnde festlige glæde.

Hver eneste evige dag, året rundt.

Ude i den enorme natur henter vi åndelig styrke, vi mindes og glædes over naturen og henter fornyede kræfter og energi, og lovpriser derigennem naturen hver evig eneste dag.

Forslagsstilleren foreslår, at vi indfører en dag til at vise vores taknemmelighed. Her er vi ikke enige. Vor grønlandske proviant, vor enorme natur og vort miljø vil altid være vigtigt for os og give os åndelig styrke og fællesskab året rundt. Vi ærer allerede naturen året rundt, det findes allerede.

Børnene har efterårsferie i oktober og det reelle formål hermed er, at man skal kunne nyde glæden ved narhvalernes ankomst og holde fri, andre steder i verden skal børnene deltage i kartoffelhøst, og andre steder har man ligeledes indsamling af færdige produkter, som så afstedkommer høstfesten – efterårsfesten hvor børnene så får efterårsferie. Det er således som hyldest til naturens gaver, at man samles om det fælles formål. Måske kan med rette påstå, at efterårsferiens betydning måske er udvandet og, at vi ikke længere tænker dybere over efterårsferien, men blot ser det som noget naturligt, der er kommet for at blive.

Naalakkersuisut har i deres svarskrivelse gjort det klart, at de mærkedage vi har tradition for at fejre som folk, og de traditioner vi holder fast i og dyrker, i mange tilfælde ikke er politisk bestemt og organiseret, selvom vi samles om dem som ét folk, som eksempel kan nævnes børnenes dag, fiskernes og fangernes dag, forbundende og foreningerne har ud fra deres egen frivillige indsats skabt et fællesskab, som vi i dag går højt op i.

Vore traditioner som vi ejer og som vi via vort tætte forhold til naturen er fælles om, dyrkes på det medmenneskelige og folkelige plan, og vi ser det som hvermandseje, som vi altid vil eje og som ikke behøves, at organiseres ovenfra og lade sig vente på – vi ejer allerede vores egen virkelighed og det vil vi blive ved med.

Derfor vil vi forkaste forslaget i den form som det står i, men vi vil i stedet hver eneste dag i fuldt fællesskab fortsætte med, at ære og hylde vor fantastiske natur og beholde den i vore hjerter.

Doris Jensen Jakobsen